

Jsem nida v pritomnosti malých dětí. Neprestávají me stále neeim nov, Ym překvapovat, svou napaditostí, se kterou vymyslejí různé hry, svou bezprostředností, upřímností svých reakcí. Neubraním se usměvu, když jsem svědkem toho, jak se spontánně radují z nějakého "objevu".

Detství není samozřejmě jenom "procházka různou zahradou", je nutné se vypořádat s mnoha, Ymi náročnými situacemi. Některé přirozené k životu přirozené paW, jde zároveň o přehlednost, které lze využít k našemu dalšímu osobnostnímu růstu. Mnohým dalším uskalim lze však, dle mého názoru, předjet. Tuto možnost mají od počátku "ve svých rukách" především nejbližší lidé každého dítěte, tedy členové jeho rodiny, obzvláště jeho rodiče. To oni se pro ne stavají průvodci při poznávání "toho velkého světa". Záleží na nich, jak se s tímto úkolem vyrovnají. Ideální je, aby jejich pomoc byla čím dál nenapadnější, aby dítě podporovali v postupném osamostatňování. Měli by vytvářet vhodné podmínky, v rámci každodenních kontaktů, interakcí různého rázu dodávat odvalu, podporovat sebeúctu dítěte, oceňovat jeho výkony.

Vhodným prostředkem pro osobnostní rozvoj všech zúčastněných jsou rozmanité hrací interakce. V příznivé atmosféře při hře, ať již je pospolu celá rodina či jsou do ní zahrnuti jen některé dyády, může docházet k různým pozitivním zážitkům a zkušenostem, k uspokojování rozličných psychických potřeb. Dítě může také poznávat svou kulturu a její zvyklosti pro ne primereným, Ym, nenáročným způsobem, může zde různé experimentovat, ujasňovat si to, čemu nerozumí, atd. Jde celkově o prostředí, které lze vhodně využít pro přirozené budování emocionálních vazeb a vztahů mezi "spoluhrači".

Důležité je, že je stále nutné zdůrazňovat význam raných interakcí, ať již z obecného pohledu či se zaměřením na hrací interakce dítěte s jeho rodiči i dalšími významnými členy jeho rodiny, neboť mají podstatný vliv na pozdější život dítěte.